

Adi G. Secară – despre poetica metamodernismului

Iuliana BARNA*

Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați

Centrul interdisciplinar de studii culturale central și sud-est europene (CISCLE)

*Corresponding author: iuliana.barna@ugal.ro

Abstract: The work of Adi G. Secară, a poet of the 2000s, placed in the realm of linguistic experimentation, subtly, subtextually, and ostensibly abstractly configures a genuine aesthetic way of teaching. As such, the reader is encouraged to actively participate in various stylistic experiments, to detach oneself from the automaticity of reception and to sway between a radiant, insightful, and metaphysical poetic language (“Reader, Beautiful Reader, love me as an unique beggar”) and another, a fractured, absurd, confesive, and self-reflexive expression (“I do carry poetry on my shoulder or Poetry / carries me as if I were a sack of bones and words, either upon on a shield or under a shield, / towards my inspiration; ... I then absurdly drenched the grave / without having sown a seed / on an August day”). Through dozens of imaging knots, the reader needs to reconstruct the semantic path, becoming a co-author of the poem. Thus, reading becomes a cognitive exercise, not just an aesthetic pursuit.

Keywords: poetic inventions, contemporary Romanian literature, stylistic experiments, postmodernity

Ideal ar fi să scrii în inimi, gânduri, scrierea ta să fie tatuaj, nu epitaf, viață, pe viață să scrii declarație de exil zeului Thanatos.¹

Poezia lui Adi G. Secară, scriitor douămiist plasat într-o zonă a experimentului lingvistic, configurează subtil, subtextual, aparent abstract, o adevărată pedagogie estetică. Astfel, cititorul este antrenat să participe activ în felurite operații stilistice, să se detașeze de automatismul receptării și să penduleze între un limbaj poetic luminos, profund și metafizic, și un altul, fracturat, absurd, ludic, confesiv și metapoetic(un fel de *căutarea propriului sens într-o lume aparent fără sens*). Construcția lirică la Secară stă sub semnul unei paradigme metamoderne², în care accentul se pune pe imagine și nu pe

¹ Florina Zaharia, *Scrisoteca 16, invitat: Adi G. Secară*, disponibil la <https://www.agentiadekarte.ro/2021/02/scrisoteca-16-invitat-adi-g-secara.html>

² *Oscilând constant între ironie și entuziasm, dar și între sarcasm și sinceritate, structurile narative, tonalitățile și figurile metamodernismului se îndreaptă, de pildă, spre un nou romantism*, in Alex CIOROGAR, *Poetica metamodernismului și sfârșitul postmodernității (I)*,

arhitectura textului, pe metafora șocantă și nu pe discreditarea ei ironică, așa cum se întâmpla la optzeciști, de exemplu. Colajul, fragmentarea, automatismul psihic sau scrierea aleatorie devin norme.³ Esteticul devine aici un instrument de cunoaștere și autocunoaștere și nu are rol de ornament.

„Cine sunt eu?
Poate sunt iepurașul
ce traversa neatent
paradisul
și și-a ronțait tinerețea
ca pe un morcov
ce credea în libertatea
sucului de morcov
Poate sunt peștișorul de aur
care-ți cere ție
să-i îndeplinești
trei dorințe:
unu
doi
trei

.....
poate sunt un fluture
care n-a mai vrut să zboare
necrezând în curcubeu
poate sunt un motănel
maltratat
de niște șoareci de
bibliotecă...”⁴

(*Poeme pentru întâlniri cu Scufița Roșie. În Pădurea spânzuratelor*)

Versurile lui Secară („invoc nebunia/ simplă de a fi/ îndrăgostit/ de o pădure a spânzuratelor/ fără copaci, deșert/ al magiei de-a fi senin/ precum un neîndrăgostit/ sau un îndrăgostit/ de-ndrăgostea”⁵) amintesc de poetica lui John Ashbery⁶, un scriitor care, în aparentă ambiguitate, proiectează confesiv într-o atmosferă lirică „trasee, presărate de

Observator cultural, 26-09-2018, Nr. 940. Disponibil la <https://www.observatorcultural.ro/articol/poetica-metamodernismului-si-sfirsitul-postmodernitatii-i/>

³ Adrian Alui Gheorghe, *Poezia și mecanica spontaneității, România literară*, nr. 30-31/2025, disponibil la <https://romanaliterara.com/2025/07/poezia-si-mecanica-spontaneitatii/>

⁴ Adi G. Secară, *Rendez-vous cu Scufița Roșie în Pădurea Spânzuratelor*, Editura Eikon, București, 2025. p.63-64.

⁵ Ibidem, p.33.

⁶ John Ashbery (1927 –2017) e unul dintre cei mai importanți poeți americani ai secolului 20. Poezia lui Ashbery a fost pusă alături de mișcarea suprarealistă, fiind țesută dintr-un limbaj care adesea sfidează logica și previne căutarea sau descoperirea sensului. Disponibil la <https://traduceriledesambata.wordpress.com/2017/09/09/2-poets-and-6-poems-ashbery-hughes/>

nenumărate întoarceri, devieri, schimbări de stil, renunțări și reinventări”⁷, în fapt un poet dificil, dar amuzant, „un poet discursiv, urban, un poet meditativ, un poet avangardist (...) care și-a cultivat în permanență o neliniște a căutării, ca un navigator care nu se simte bine decât pe puntea vasului și care merge legănat pe terenul ferm al portului.”⁸

Acum era timpul să șovăiesc din nou,
pierzându-mi cunoștința când timpul intra pe fereastră.
Nu mai rămăsese mare lucru din el.
Am râs și mi-am unit cu timiditate mâinile
deasupra ochilor tăi.⁹

Totuși, poemele lui Adi-George Secară (A. G. Secară, Adi G. Secară sau A.G. Secară-Halil) oferă lectorului mai multe instanțe lirice, articulate ironic uneori, iar alteori, reflexiv, revelator, metaforic - identitar: „Eu, omul-tren, scrijelesc cuvinte pe propriile geamuri...”¹⁰

„nu voi mai fi român, turc, eschimos, rus, francez, englez,
piele roșie, siberian, pigmeu, australian, maor, scoțian,
algerian, elvețian, bulgar, secui, argentinian, mexican, indian,
japonez, chinez, mongol, tătar, neanderthal, grec, troian, arzawan,
mickey mouse, ferdinand, coco,
nici maui, ori prometeu, sfântul ciprian, halil,
voi ști toate cele cinci mii de limbi ale lumii mele
și toate celelalte ale universului
toate vor fi doar iubire
și așa voi vorbi cu fetele mele,
sara, rafaella, ain
când voi fi departe, departe
și voi încerca să scriu
un poem unui înger
ca un fel de declarație de prietenie.”¹¹

În volumul *Rendez-vous cu Scufița Roșie în Pădurea Spânzuratelor*, poetul ne livrează în mod introspectiv, prin intermediul simbolurilor, revelațiile personale, pe care le integrează într-un loc mistic, pe alocuri periculos, care devine în contextul cărții un spațiu al descoperirii și al confruntării cu propriile frici și dileme existențiale. Iubirea nu mai este o experiență ontologică, ci una trăită prin urme, ecouri, uneori hiperbolizată („unde crește iubita frumoasă/ cu șapte capete”), alteori asociată cu efemerul („bărbat de nisip”, „catapeteasmă de nisip” în *Fade*) și, în final, *iubirea* devine inaccesibilă până la „ultimul fir din tine”. Această perspectivă se apropie de o poetică a melancoliei postromantice, în care absolutul este dorit, dar validat ca imposibil.

⁷ Bogdan-Alexandru Stănescu, *Cealaltă tradiție – Ashbery în fața oglinzii*, p.10. Disponibil la [chrome-extension://efaidnbnmnibpcjpcglclefindmkaj/https://poesisinternational.com/wp-content/uploads/2018/11/Poesis-international-nr21.pdf](https://poesisinternational.com/wp-content/uploads/2018/11/Poesis-international-nr21.pdf)

⁸ Ibidem, p. 11.

⁹ 2 poets and 6 poems: Ashbery & Hughes, Disponibil la <https://traduceriledesambata.wordpress.com/2017/09/09/2-poets-and-6-poems-ashbery-hughes/>

¹⁰ Adi G. Secară, *op.cit.*, p.45.

¹¹ Ibidem, p.48.

„invoc nebunia
simplă de a fi
îndrăgostit
de o pădure a spânzuratelor
fără copaci, deșert
al magiei de-a fi senin
precum un neîndrăgostit
sau un îndrăgostit
de-ndrăgosteală
păsăroi
păsăroiul de suflet
necrezând în toamnă.. ”¹²

În general, textele lui Secară sunt puternic marcate de intertextualitate: în primul rând revalidarea lui Shakespeare (*Hamlet- care va spune to shake or not to shake; Adventure is out there! mai spune craniul Ofeliei*) necesară în contextul culturii pop (*unde ruginește un harley davidson sau o mașină de scris remington*), apoi recalibrarea arhetipurilor literare (uneori prin litotă) relevate de Adi Secară ironic în „bookolică”, unde figura lui Don Juan este miniaturizată, iar eroismul erotic este demitizat:

„don juan este un gândăcel
pe care-l strivești în podul palmei
rămâne o pată în formă de inimă
și-o literă necunoscută
cât un suflet de mare. ”¹³

Adi Secară nu capitulează în fața canonului, ci în mod ludic și ironic se repliază lucid, și îl recontextualizează în condițiile hibridizării culturale. Deși „ne aflăm în mijlocul răului și suferinței, dar și al urâtului, (...) talentul de a naviga cu ajutorul ficțiunilor, printr-o lume teribil de materială și de precisă și de a face, în mod fatal, din propria viață o imensă ficțiune” este vital „pentru a eluda rigorile realului”.¹⁴

În absurditatea existenței petrecută în universul ordonat cu felurite nebunii de Dumnezeu, Omul se caută pe sine: „Omul, /singura ființă/ce-și caută prieteni prin junglă/ doar pentru a avea cine să-i păzească/ singurătatea/ maimuța caraghioasă/ ce-ncearcă să imite-n goliciunea sufletului/ modelul divin. ”¹⁵ Poezia lui Secară „și-a pierdut inocența, candoarea, sensul chiar, sub presiunea unei *mecanici a spontaneității*, după dicteul automat al avangardiștilor, care pune sub semnul derizoriului valorile consacrate ale acestei lumi. O vagă nostalgie anarhică, rezultat al unui subconștient luat în posesie de personajele în căutare de identitate. ” (...)¹⁶

¹² Adi G. Secară, op.cit., p.33.

¹³ Ibidem, p.15.

¹⁴ Adrian Alui Gheorghe, Poezia și mecanica spontaneității, **România literară**, nr. 30-31/2025, disponibil la <https://romanaliterara.com/2025/07/poezia-si-mecanica-spontaneitatii/>

¹⁵ Adi George Secară, *eu, henric al ∞-lea & muzele decapitate*” (Cu trei pași înaintea lui Kierkegaard), Editura Eikon, București, 2015.

¹⁶ Adrian Alui Gheorghe, *art. cit.*, disponibil la <https://romanaliterara.com/2025/07/poezia-si-mecanica-spontaneitatii/>

Adi Secară ludează cu așteptările cititorului, folosind imagini și simboluri cunoscute pentru a le transforma într-un univers total diferit, unde poveștile clasice sunt reinterpretate prin prisma realității trăite („Literatura româna are coșmaruri/ mă visează/ ca pe Nică a Petrei, Gheorghe fugit din Rapunzel/ cu zel, fără măcel/ gol în Ozana, unde este Ozana,/ nu se vede din tei/ pupăza mă vrea, eu n-o mai vreau.”¹⁷) cu toate contradicțiile și absurdul acesteia. De aici, *poemul lui Secară* ia naștere în circuitul viu și dinamic stabilit între cititor și text.¹⁸ Ruptura de clișeu și deconstrucția esteticii convenționale antrenează cititorul la implicare activă, *la construirea unui poem pentru sine*, pornind de la propriile reacții față de text.¹⁹ În încercarea de a decoda sensul sau nonsensul textului, cititorul este „constrâns” să se desprindă de convenționalismul exegetic și să își creeze o strategie personalizată a lecturii și relecturii.

Autoportret

Cine este Adi Secară? „Recent, cineva spunea despre mine că scriu despre cărți „pătrunzător și ludic”, ceea ce poate da naștere la o hermeneutică neortodoxă, aparent neserioasă. Născut la Galați, în 1972, am căpătat mai întâi viciul lecturii (pe la 6-7 ani), apoi viciul scrierii (tot pe la 7 ani, dar, din fericire nu a mai rămas nimic de atunci), apoi viciul „scrierii despre cărți” (prima tentativă în clasa a șaptea sau a opta, despre „La început a fost Sumerul...”, reluând în timpul facultății), despre celelalte vicii nefiind locul aici. Din anul 1998 public literatură și cronică literară în diverse reviste de cultură, din anul 2010 sunt membru al U.S.R. La categoria poezie, iar nu critică literară... Așadar, scriu despre cărți din dragoste, sunt un carteador! Asta nu înseamnă că nu am urcat și pe eșafodul de cărți...”²⁰

Concluzii

În literatura actuală, tentația re-lirizării și a neoexpresionismului este puternică, dar Adi Secară rămâne totuși fidel unei poezii reflexive, reci în aparență, dar profund tensionată semantic. De aici, și permanenta „bătălie” a cititorului cu textul, care nu se articulează pe devalorarea substratului poetic, ci rămâne fidel autorului, care îl ține într-o *ambiguitate* deliberată. Astfel, lirica lui Adi G. Secară nu este una mimetică. Aflându-se într-o zonă de interferență între poetica reflexivă germană și minimalismul post-confesiv american, Secară configurează discret și uneori critic un discurs liric autentic, racordat la literatura universală contemporană, dar rezistent la clasificări reductive sau încadrări tipologice rigide.

¹⁷ Adi G. Secară, *op.cit.*, p.68.

¹⁸ Louise M. Rosenblatt, *Cititorul, textul, poemul*, Editura: Grupul Editorial Art, 2023, p.53.

¹⁹ Ibidem, p.45.

²⁰ <https://bookhub.ro/author/adi/>

Bibliografie

- Rosenblatt, Louise M. 2023. *Cititorul, textul, poemul*, Editura: Grupul Editorial Art .
- Secară, Adi G. 2025. *Rendez-vous cu Scufița Roșie în Pădurea Spânzuratelor*, Editura Eikon, București.
- Secară, Adi George. 2015. *eu, henric al ∞-lea & muzele decapitate*” (Cu trei pași înaintea lui Kierkegaard), Editura Eikon, București.

Webografie

- Bogdan-Alexandru Stănescu, *Cealaltă tradiție – Ashbery în fața oglinzii*. 2018. Disponibil la <chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://poesisinternational.com/wp-content/uploads/2018/11/Poesis-international-nr21.pdf>
- Ciorogar, Alex. 2018. *Poetica metamodernismului și sfârșitul postmodernității (I)*, **Observator cultural**, 26-09-2018, Nr. 940. Disponibil la <https://www.observatorcultural.ro/articol/poetica-metamodernismului-si-sfirsitul-postmodernitatii-i/>
- Gheorghe, Adrian. 2025. *Poezia și mecanica spontaneității*, **România literară**, nr. 30-31/2025. Disponibil la <https://romanaliterara.com/2025/07/poezia-si-mecanica-spontaneitatii/>
- 2 poets and 6 poems: Ashbery & Hughes, 2017. Disponibil la <https://traduceriledesambata.wordpress.com/2017/09/09/2-poets-and-6-poems-ashbery-hughes/>
- Zaharia, Florina. 2021. *Scrisoteca 16, invitat: Adi G. Secară*, disponibil la <https://www.agentiadecarte.ro/2021/02/scrisoteca-16-invitat-adi-g-secara.html>
- <https://bookhub.ro/author/adi/>
- <https://www.bookaholic.ro/autori-in-casa-autori-acasa-9-adi-george-secara.html>